

Medlem fra Langeland havde sagt. Dette ærede Medlem havde da derefter sagt: „Det, vi have skelnet imellem, er den Neutralitetskrænkelse, der kan betragtes som et virkelig storstilet Angreb udført med en betydelig Styrke mod det danske Rige, og saa den mindre Neutralitetskrænkelse, der kan finde Stød under en Krig mellem andre Magter, uden at nogen af disse Magter have til Hensigt derved at inddrage det danske Folk i Krigen“.

Det var det, det ærede Medlem fra Middelfart i Gaar citerede med en uhyre Dristighed. Ser man nærmere efter, vil man nemlig se, at her staar ikke et eneste Ord om Forsætlighed eller Uforsætlighed, her staar netop draget Skellet mellem det større eller mindre Angreb. Men saa er der desuden en Ting, som det ærede Medlem glemte, foruden at han ganske frejdigt og dristigt stak Citatet ud som et tilsyneladende Argument. Han glemte nemlig det, som det ærede Medlem fra Langeland havde sagt lige forud for det citerede. Og hvad sagde det ærede Medlem fra Langeland da? Han sagde: „Det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) udtalte i Gaar, at efter vore Anskuelser var der en Væsensforskel mellem de forsætlige og de uforsætlige Krænkelser af Danmarks Neutralitet, og han mente, at vi hævdede, at kun de uforsætlige Krænkelser havde vi en Pligt til at imødegaa. Denne Adskillelse er ikke saaledes teoretisk opstillet fra vor Side“. Jo, det er nu netop det, den er, og det ærede Medlem fra Langeland tilføjer da ogsaa: „Det kan være, at der fra en og anden af os er faldet en eller anden Udtalelse — personlig skal jeg heller ikke sige mig fri for den Mulighed —, der kan være bleven misforstaaet derhen og kan have givet Anledning til denne Misforstaaelse.“

Nu er det jo klart, at naar det ærede Medlem fra Langeland kommer her ind i Salen og skal sætte en Folkeret, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) og det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) hidtil have hævdet, til Side, saa siger det ærede Medlem, der er Medlem af det samme Parti, ikke til de to herrer: I ere dog nogle forfærdelige Fæhoveder, I have staaet her og sagt noget, som ikke kan holde Stik, og som skal være borte fra Dato. Nej, han tager det blidt og lempe- ligt, som Hensynet til saadan et Par værdige Partifæller gør det nødvendigt, og derfor kommer han med det paa den Maade. Han vil selvfølgelig ikke genere de to herrer mere end højst nødvendigt.

Det vil jeg derimod, det er Forskellen. Derfor siger det ærede Medlem fra Langeland og jeg det samme — vi sige det kun paa en lidt anden Maade.

Og læser man nu videre efter Udtalelsen om det storstiled Angreb med betydelig Styrke, har man jo hele Beviset for, at jeg har Ret i min Gengivelse af, hvad det ærede Medlem fra Langeland sagde, gennem det Svar, som det ærede Medlem fra Langeland giver paa en tilfældig Afbrydelse, som han faar netop i det Øjeblik, da det ærede Medlem fra Middelfart standser med Citatet, nemlig Afbrydelsen af Ellinger: „Hvad er en betydelig Styrke?“ Dertil kommer det ærede Medlem fra Langeland ikke med en Protest imod, at det er Styrkens Størrelse, der er afgørende for, om vi skulle modsætte os Angrebet, saaledes som han skulde have gjort, hvis han havde holdt sig til den gamle Folkeret. Nej, han siger: „Hvad der er en betydelig Styrke, er og bliver en Skønssag, og det vil i det givne Øjeblik komme til at hvile paa Danmarks til den Tid ansvarlige Regering at skønne over, hvad der er Danmarks Pligt“. Ser De, det er noget helt andet, mine herrer. Det er en fuldstændig Tilsidesættelse af alt det gamle om, at det er Krænkelsens Art, det kommer an paa, og ikke Størrelsen af den Magt, hvormed Krænkelsen finder Sted.

Jeg behøver ikke at citere mere; dette er saa klart og tydeligt, som det overhovedet kan være. Hvis ærede Medlemmer ville gøre sig den Ulejlighed, kunne de i øvrigt læse næste Spalte med — det er Spalte 231 —, og der ville De se det yderligere udviklet, hvorledes det er Størrelsen af den Magt, hvormed Neutralitetskrænkelsen foretages, der sætter Grænsen for vor Pligt. Det ærede Medlem fra Langeland siger endogsaa udtrykkelig, skarpt og bestemt: „Det er der, vi sætte et Skel.“

Jeg havde som sagt oprindelig ikke kunnet tænke mig andet end, at hvis det ærede Medlem fra Langeland nu vilde til at give en helt anden Forklaring — og det er jo aldrig saa heldigt at gøre det med to Dages Mellemrum —, vilde han selv have givet den, men naar det ærede Medlem fra Middelfart har skullet overtage Bestillingen, er det af de Grunde, jeg før nævned. Jeg forstaar saa inderlig godt, at det ærede Medlem fra Middelfart er bleven irriteret over at være bleven desavoueret som Ordfører; det maa være strengt, efter at han i hvert Fald har